

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Velemanem v právní věci žalobce **P. K.** narozeného dne [redacted] bytem v [redacted] zastoupeného JUDr. František Siegelem, advokátem se sídlem v Karlových Varech, Bělehradské 4, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti** se sídlem v Praze 2, Vyšehradské 16, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových se sídlem v Praze 2, Rašínově nábřeží 42, o **zaplacení 94 437 Kč s příslušenstvím, t a k t o :**

- I Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 71 354 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky za dobu od 22. 3. 2018 do zaplacení, do patnácti dnů od právní moci rozsudku.
- II Žaloba se v části požadující zaplacení částky 23 083 Kč s příslušenstvím zamítá.
- III Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 21 348 Kč k rukám zástupce žalobce do patnácti dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martin Míčka.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení domáhal zadosti učinění za nemajetkovou újmu, která mu byla způsobena nepřiměřenou délkou řízení vedeného Okresním soudem v Karlových Varech pod sp. zn. [REDAKCE]
2. Žalovaná ke své obraně uvedla, že celková délka řízení činila 12 let a 5 měsíců, shledala nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce řízení, které probíhalo na dvou stupních soudní soustavy, na prvním stupni 2× a z toho důvodu základní částku povýšila o 10 %. Z důvodů na straně žalobce bylo řízení přerušeno, proto snížila základní částku o 5 %. Přiměřenou částku tak shledala ve výši 145 563 Kč, kterou žalobci vyplatila.
3. Ze spisu Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že usnesení o zahájení trestního stíhání je datováno 23. 2. 2005. K zadržení podezřelé osoby - žalobce, došlo [REDAKCE] Dnem 25. 2. 2005 je datováno usnesení, kterým byl vzat do vazby. V následujících měsících byli vyslechnuti svědci J. [REDAKCE] G. [REDAKCE] P. [REDAKCE] I. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] I. [REDAKCE] D. [REDAKCE] J. [REDAKCE] F. [REDAKCE] N. [REDAKCE] N. [REDAKCE] T. [REDAKCE] N. [REDAKCE] P. [REDAKCE] 14 dalších svědků [REDAKCE] [REDAKCE] K. [REDAKCE] K. [REDAKCE] S. [REDAKCE] N. [REDAKCE] V. [REDAKCE] T. [REDAKCE] bylo provedeno dožádání ohledně sňatků, opakovaně byli přibíráni tlumočníci, byl dále vyslechnut svědek Š. [REDAKCE] B. [REDAKCE] V prosinci 2005 byla věc vrácena státním zástupcem po provedené prověrce s pokyny k doplnění. Znovu byla věc k doplnění vrácena v květnu 2006 s tím, že nebylo provedeno řádné seznámení s výsledky vyšetřování obviněného a jeho obhájce. Bylo provedeno dále dalších 9 výslechů svědků. V červenci 2006 byl vydán příkaz k poskytnutí údajů společností Vodafone, Eurotel a T-Mobile u několika desítek telefonních čísel. V květnu 2007 byl vypracován znalecký posudek kriminalistické expertizy ručního písma u vyjmenovaných cizinců. V srpnu 2006 bylo doručeno Nejvyššímu státnímu zastupitelství výsledky dožádání od České ambasády v [REDAKCE] Dne 19. 10. 2007 je datováno usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného P. [REDAKCE] K. [REDAKCE] v němž jsou, na rozdíl od původního usnesení konkretizovány případy pochybení. Obžaloba byla u okresního soudu podána 29. 11. 2007, obsahuje 87 stran. Hlavní líčení bylo nařazeno na den 18. 3. 2008, nově pak stanoven termín na 1. 4. 2008. Obhajoba trvala na doslovném přečtení obžaloby, byla přečtena jenom část obžaloby, do bodu 390, hlavní líčení odročeno na 17. 4. za účelem pokračování čtení obžaloby. Obžalovaný odmítl vypovídat, hlavní líčení odročeno na konec května. Byl vyslechnut svědek K. [REDAKCE] svědek P. [REDAKCE] svědkyně L. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] svědek J. [REDAKCE] svědkyně G. [REDAKCE] svědkyně S. [REDAKCE] T. [REDAKCE] K. [REDAKCE] svědek B. [REDAKCE] J. [REDAKCE] a svědkyně P. [REDAKCE] hlavní líčení odročeno na 1. 7. K žádosti obžalovaného, odůvodněné zdravotními důvody, bylo hlavní líčení odročeno na neurčito. Poté nařazeno na začátek září. Byl vyslechnut svědek N. [REDAKCE] (pozn. bez tlumočníka), Š. [REDAKCE] B. [REDAKCE] N. [REDAKCE] (pozn. s tlumočníkem), svědek Q. [REDAKCE] svědek P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] N. [REDAKCE] a hlavní líčení odročeno na říjen. S tlumočníkem byl dále vyslechnut svědek C. [REDAKCE] M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] Q. [REDAKCE] svědek D. [REDAKCE] svědkyně T. [REDAKCE] a hlavní líčení odročeno na listopad. S tlumočníkem dále vyslechnut svědek T. [REDAKCE] T. [REDAKCE] čteny listinné důkazy, zjištěno, že se nedostavil svědek T. [REDAKCE] a K. [REDAKCE] hlavní líčení odročeno na leden 2009. Vyslechnut byl svědek T. [REDAKCE] čteny listinné důkazy a hlavní líčení odročeno na únor. Vyslechnut byl svědek V. [REDAKCE] a jednání odročeno na březen. Ze zdravotních důvodů se omluvil obhájce a hlavní líčení bylo odročeno na neurčito. Nařazeno poté na červenec, vyslechnut byl svědek N. [REDAKCE] a hlavní líčení odročeno na 1. září. Byly čteny listinné důkazy a odročeno na 1. 10. Ze zdravotních důvodů se omluvila přisedící, hlavní líčení odročeno na začátek listopadu. Vyslechnut byl svědek K. [REDAKCE] hlavní líčení odročeno na 22. 12. Nedostavila se přisedící, hlavní líčení odročeno na 14. 1. 2010. Vyslechnut byl obžalovaný k rozhodnutí o vazbě, načež byl vzat do vazby, hlavní líčení odročeno na konec ledna. Vyslechnut byl svědek K. [REDAKCE] zamítnuta žádost obžalovaného o propuštění z vazby a hlavní líčení odročeno na začátek února. Na obrazovce přehrány video soubory, hlavní líčení odročeno na začátek března. Dne 25. 2. 2010 Krajský soud v Plzni zrušil usnesení okresního soudu a znovu rozhodl tak, že obžalovaný se propouští na svobodu. K hlavnímu líčení se nedostavil svědek T. [REDAKCE] konstatováno, že se dosud

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martin Míčka.

vevrátil spis od Krajského soudu v Plzni, hlavní líčení bylo odročeno na duben. Krátce před odročením hlavního líčení sdělil telefonicky obhájce, že byl vyškrtnut ze seznamu advokátů, hlavní líčení bylo zrušeno, nový obhájce založil plnou moc v květnu, hlavní líčení bylo nařízeno na 1. 7. Nedostavila se přisedící, odročeno na 7. 9. Ze spisu se ztratil protokol o tomto hlavním líčení, jak vyplývá ze spisu. Hlavní líčení bylo nařízeno na říjen 2010, z čehož se obhájce obžalovaného omluvil z důvodu kolize. Nové hlavní líčení bylo nařízeno na konec října, i z tohoto se obhájce omluvil ze stejných důvodů. Další hlavní líčení se konalo 25. 1. 2011, při něm byly čteny listinné důkazy a odročeno na únor. Byly čteny opět listinné důkazy, dále závěrečné řeči, za účelem vyhlášení rozhodnutí odročeno na duben. V neveřejném zasedání rozhodnuto o doplnění dokazování a pokračování v hlavním líčení, to bylo nařízeno na květen 2011, byla vyslechnuta svědkyně T. [redacted] za účelem vyhlášení rozhodnutí odročeno na konec května - zrušeno z důvodu nemoci přisedící, odročeno na červen, dne 15. 6. 2011 byl obžalovaný uznán vinným, lhůta k vyhotovení rozsudku byla prodloužena, rozsudek byl doručován v lednu 2012. Obžalovaný se proti rozsudku odvolal v lednu 2012. Odvolacímu soudu byl spis předložen v únoru. V neveřejném zasedání byl v březnu 2012 zrušen rozsudek okresního soudu a věc vrácena okresnímu soudu. Odvolací soud vytkl, že rozsudek je nejasný, nalézací soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, rozsudku předcházelo vadné řízení, bylo porušeno i právo obžalovaného na obhajobu, k objasnění věci je třeba provést další důkazy. Hlavní líčení bylo nařízeno na červen 2012, obhájce požádal o odročení z důvodu kolize. Hlavní líčení se konalo začátkem srpna 2012, vyslechnut byl obžalovaný, usnesením byla zrušena peněžitá záruka, za účelem obstarání správních spisů bylo hlavní líčení odročeno na začátek října. Při něm bylo trestní stíhání obžalovaného zastaveno podle § 223 odst. 1 z důvodu § 11 odst. 1 písm. j) trestního řádu, tedy z důvodu nepřiměřené délky řízení. Ke stížnosti státního zástupce usnesením ze 7. 11. 2012 krajský soud zrušil usnesení okresního soudu a uložil mu, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Věc byla vrácena v listopadu. Hlavní líčení byla nařízena na březen a duben 2013. Ústavní soud odmítl v únoru 2013 stížnost obžalovaného proti usnesení Krajského soudu. Při hlavním líčení 19. 3. byly čteny listinné důkazy, další hlavní líčení se konalo v dubnu a opět čteny listinné důkazy, hlavní líčení přerušeno na nařízené jednací dny v květnu 2013. Pokračováno bylo 14. 5., 15. 5., 16. 5. a odročeno na 11. 6. Koncem května oznámil obhájce obžalovaného ukončení obhajoby, hlavní líčení se dále konalo 11. 6. a 12. 6., bylo pak odročeno na vyjmenované jednací dny v červenci a září. Poté bylo hlavní líčení přerušeno do vyjmenovaných jednacích dnů v listopadu a prosinci 2013. Jak plyne z protokolu o hlavním líčení ze dne 5. 11. 2011, bylo pokračováno v dokazování a hlavní líčení nařízená na zbývající dny odvolána a hlavní líčení odročeno na 11. 2., 13. 2., 4. 3. a 6. 3. 2014. Dne 13. 2. 2014 konstatováno, že přisedící končí funkční období, volba další přisedící proběhne nejdříve v březnu 2014, proto byla odvolána původně nařízená hlavní líčení. Další hlavní líčení pak byla nařízena na květen a červen. V dokazování listinnými důkazy bylo pokračováno při hlavním líčení dne 27. 5. 2014, přerušeno do 3. 6. Dne 13. 6. 2014 telefonicky sdělil obhájce obžalovaného, že ten utrpěl před 3 dny poranění [redacted]. Nato bylo trestní stíhání přerušeno. Z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti soudce byla věc přidělena soudkyni JUDr. Vltavské. Soud dále zjišťoval, zda je obžalovaný schopen účasti na hlavním líčení. Dne 26. 8. 2015 sdělil obhájce obžalovaného, že obžalovaný byl propuštěn do domácího ošetřování. Dne 23. 9. 2015 rozhodl soud o pokračování v trestním stíhání. Hlavní líčení bylo odročeno na listopad 2015, obhájce obžalovaného požádal o odročení z důvodu kolize. Obžalovanému se nedařilo doručovat, hlavní líčení odročeno na začátek ledna 2016. To bylo nakonec odvoláno a věc byla přidělena k vyřízení Mgr. Mahrovi s ohledem na odchod JUDr. Vltavské k Okresnímu soudu v Chomutově. Obhájce obžalovaného požádal o odročení hlavního líčení, nařízeného na 17. 3. 2016 z důvodu kolize. K opětovnému zastavení trestního stíhání, shodně jako v předchozím případě, došlo 31. 3. 2016. Ke stížnosti státního zástupce krajský soud opět napadené usnesení okresního soudu zrušil a uložil okresnímu soudu o věci znova jednat a rozhodnout, a to usnesením z 21. 7. 2016. Hlavní líčení soud nařídil na 22. 11. 2016. Zopakován

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martin Míčka.

byl dosavadní průběh hlavního líčení a odročeno na začátek ledna 2017. Tehdy byly čteny protokoly o předchozích hlavních líčeních a odročeno na začátek února. Následně čteny další protokoly o hlavních líčeních a odročení konec března, tehdy byly čteny další protokoly a odročeno na konec dubna. Hlavní líčení bylo odvoláno kvůli nepřítomnosti přísedících. Při hlavním líčení dne 13. 6. byly předneseny závěrečné řeči a obžalovaný rozsudkem zproštěn obžaloby. Právní moc rozsudku je vyznačena datem 9. 8. 2017.

4. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („o.z.“). Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného. Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

5. Délku řízení soud posuzoval v období od 23. 2. 2005 do 9. 8. 2017, kdy nabylo právní moci konečné rozhodnutí. Celková délka řízení tak byla 12 let a 5 měsíců. S ohledem na celkovou délku řízení i jednotlivé průtahy dospěl k závěru o porušení práva žalobce na přiměřenou délku řízení a shledává v tomto směru nesprávný úřední postup.

6. Vznik nemajetkové újmy v důsledku nepřiměřeně dlouhého řízení je třeba předpokládat, a proto se soud dále zabýval formou a případnou výší zadostiučinění za takto vzniklou nemajetkovou újmu, která je dána stavem nejistoty účastníka o výsledku soudního řízení.

7. Z konstantní judikatury Nejvyššího soudu ČR (viz zejména stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 4. 2011, Cpnj 206/2010) plyne, že pro poměry České republiky je přiměřené, jestliže se základní částka, z níž se při určování výše přiměřeného zadostiučinění vychází, pohybuje v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za každý rok řízení, přičemž v prvních dvou letech trvání řízení by se jednalo o částku poloviční.

8. Soud přistoupil k zadostiučinění v penězích, protože se mu s ohledem na výše uvedené nejví konstatování porušení práva jako dostačující, přičemž vyšel z částky **20 000 Kč** za rok

řízení počínaje druhým rokem, neboť s ohledem na skutečnost, že se jedná o řízení trestní, jde o délku extrémní.

9. Nelze přehlédnout, že řízení bylo do značné míry složité. Jednak pro mnohost skutků, jednak pro množství svědků, bylo potřeba tlumočení, bylo potřeba dožádání, dokonce znalecký posudek. Z tohoto důvodu soud základní náhradu snížil o 30 %. Naproti tomu z důvodu postupu soudů, kdy rozhodovaly soud I. stupně ve dvou případech a soud odvolací, nikoli však soud dovolací, rozpětí mezi hlavními líčeními bylo zatíženo průtahy na straně soudů z důvodů nepřítomnosti přísedících, z důvodů přidělení věci jinému soudci, a to opakovaně, nekonzistentního postupu soudu, soud základní náhradu zvýšil o 15 %. To, že byla věc předkládána také Ústavnímu soudu, nemělo v dané věci žádný vliv na délku tohoto řízení. Podíl obviněného žalobce na délce řízení shledal soud v rozsahu 10% s ohledem na více než roční přerušení z důvodu úrazu, a z důvodu opakovaných žádostí obhájce o odročování hlavních líčení, a to v délce téměř dalšího půl roku. Naproti tomu soud má za to, že význam trestního řízení nejen umožňuje, ale dokonce vyžaduje, aby byla základní náhrada navýšena, neboť zvýšený význam trestního řízení z pohledu zájmu na jeho co nejkratší době trvání se presumuje, pročez soud základní náhradu zvýšil o 20 %. Celkově tedy soud základní náhradu snižoval pouze o 5 %, tudíž výsledná náhrada činí 216 917 Kč. Jelikož žalovaná již plnila 145563 Kč, zbývá doplatit 71 354 Kč.

10. Žalobce byl co do základu nároku úspěšný, proto mu přísluší náhrada nákladů řízení v podobě zaplaceného soudního poplatku 2000 Kč, odměny advokáta dle advokátního tarifu, vyhlášky č. 177/1996 Sb., cestovného, náhrady za promeškaný čas a DPH. Při určení výše odměny vycházel soud z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014 sp. zn. 30 Cdo 3378/2013, podle něhož se odměna vypočte z tarifní hodnoty podle § 9 odst. 4 písm. a/ advokátního tarifu, tj. 3 100 Kč za jeden úkon právní služby. V řízení před soudem prvního stupně byly provedeny 4 úkony právní služby (převzetí + příprava, žaloba, účast na jednání 2× neboť přesáhlo 2 hodiny), spolu se čtyřmi paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), cestovným na trase z Karlových Varů do Prahy a zpět ve výši 1590 Kč, náhradou za promeškaný čas 800 Kč a náhradou za 21 % daň z přidané hodnoty jsou náklady řízení představovány částkou 21 348 Kč.

Poučení:

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 do patnácti dnů od jeho doručení.

V Praze dne 7. ledna 2019

JUDr. Petr Veleman v. r.

soudce